॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ವತ್ತೊಂದು

॥ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
॥ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಇದೇ ಇರುವುದು ಸಾಯಿ ಕಥೆಯ ಮಹಿಮಾನ । ಅವನು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಲು ಬೇಕಿಲ್ಲ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪೂರ್ವಾಸಂಧಾನ। ಶ್ರವಣದಲಿ ಸಾವಧಾನರಾಗಿರುವರು ॥ 1

ಮಾಡಲು ಈ ಕಥಾಮೃತಪಾನ । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಇರು ಸಾವಧಾನ ।
ಮೊದಲೇ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿರಲು ಏಕತಾನ । ಸಾವಧಾನರಾಗಿರೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದೇಕೆ ॥ 2

ಹಾಡುವದ ಕೇಳಲು ಗುರುಮಹತೀ । ನಿರ್ಮಲವಾಗುವದು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ।
ದೃಢಧ್ಯಾನಾಮಾನುವೃತ್ತಿ। ಸುಖೈತಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ॥ 3

ಗತಾಧ್ಯಾಯದಲಾಯಿತು ಕಥನ । ಹೇಗೆ ಒಂದು ವ್ರತದ ಉದ್ಯಾಪನ ।
ಯಥಾಸಾಂಗ ಆಯಿತು ಪೂರ್ಣ । ದೃಷ್ಟಾಂತದ ಗುರುತಿನೊಂದಿಗೆ ॥ 4

ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಯಿ ಭಾವಚಿತ್ರವು । ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅದರ ಬರುವು ।
ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ ಬಂದು ಇಚ್ಛೆ ಈಡೇರಿಸುವವು । ಈ ಕಥೆಯ ನೀವು ಕೇಳಿರೀಗ ॥ 5

ಒಮ್ಮೆ ಹೋಳಿಯ ಹಬ್ಬದಿಂದ । ಬರುವೆನಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಎಂದು ।
ಸಾಯಿ ಹೀಗೆ ತೋರಿಸಿ ಸ್ವಪ್ನವನೊಂದು । ನಿಜದಲಿ ಮನಕಾಮನೆ ಪೂರೈಸಿದರು ॥ 6

ಈ ಕಥೆಯನು ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮೊದಲಿಗೇ । ಆದರೆ ಆ ಪ್ರತಿಮೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ।
ಬಂದಿತೆಂಬ ಚಮತ್ಕಾರ ಬಗ್ಗೆ । ಇಂದು ಸಾದರವಾಗಿ ಕೇಳಿರಿ ॥ 7

ಕಥೆಯ ಹೇಳಿದ ಅಲೀಮಹಮದ । ಎನಿಸಿತು ಪರಮ ಆಶ್ಚರ್ಯಪ್ರದ ।
ಇದಾದರೂ ಒಂದು ಲೀಲೆಯೇ ವಿಶದ । ಅತಿ ವಿನೋದಕಾರಕ ॥ 8

ಇವನೇ ಈ ಹೋಳಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನ । ನಾವು ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂಡ್ರುವಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ।
ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯವನು । ತಂದು ಭಾವಚಿತ್ರದ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿದ್ದನೆನ್ನ ॥ 9

ಇದಾಯಿತು ಹಿಂದಿನ ಕಥೆಯ ಅನುಸಂಧಾನ । ಇನ್ನು ಶ್ರೋತೃಗಳಾಗಲಿ ಸಾವಧಾನ ।
ಕೇಳಿರಿ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನು । ಪಾವನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಾಯಿಯದು ॥ 10

ಈ ಕಥೆಯು ಸುರಸ ಪೂರ್ಣ । ಶ್ರೋತೃಗಳಾಗಿರುವವರು ಮೊದಲೇ ದತ್ತಾವಧಾನ ।
ವ್ಯಕ್ತವೂ ಸಾಯಿಪದದಲಿ ಲೀನ । ಚರಿತ್ರೆ ಗಹನ ಸಾಯಿಯದು ॥ 11

ಪರೋಪಕಾರದ್ದೇ ಪ್ರತಿಮೆಯದು । ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆತ್ಮವ ಸವಿಸುವದು ।
ನಿರ್ವೈರ ಧರ್ಮವೇ ಅವರದು । ಅಖಂಡವ ಸತ್ಕರ್ಮಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು ॥12

ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು । ದೇಹ ಕರ್ಮದಂತೆ ದೇಹವನದು ಬಿಡದು ।
ಆದರಂತರ್ವೃತ್ತಿಯ ತಿರುಗಿಸುವುದು । ಗುರುಚರಣದತ್ತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ॥ 13

ಆಗ ನಿಜಭಕ್ತನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ । ಗುರುಹೇಗೆನಡೆಸುವ ಅವಿಶ್ರಮ ।
ಅದನು ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪ್ರೇಮ । ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಬೇಕು ॥ 14

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬೇಡಿಸಿಗದು । ಗುರುಕೀರ್ತನದಿಂದಲೇ ದೊರಕುವುದು ।
ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೂ ಸಿಗಲಾರದ್ದು । ಗುರುಕೃಪಾ ಬಲದಿಂದ ನಡೆದು ಬರುವುದು ॥ 15

ದುರಭಿಮಾನವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು । ಸೂಕ್ಷ್ಮನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಬಂದು ।
ಅಂಥವರು ಹೋದರು ಅಭಿಮಾನವ ತೊರೆದು । ದರ್ಶನಲಾಭದಿಂದ ಸುಖಿಗಳಾಗಿ ॥ 16

ಯಶ-ಶ್ರೀ ಔದಾರ್ಯ-ದಾನ । ಶಾಂತಿವೈರಾಗ್ಯ ಈ ಷಡ್ಗುಣ ।
ಇವುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಭಗವಂತ ಪೂರ್ಣ । ಐಶ್ವರ್ಯದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣಹರಿಯಂತೆ ॥ 17

ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆಷ್ಟು ಗಹನ । ಆದರಿಂದ ಈ ಸಾಯಿ ದಯಾಘನ ।
ಅರ್ಚನ-ಪೂಜನ-ಭಜನಗಳ ವಿನಃ । ದರ್ಶನ ವೀಯುವನಲ್ಲ ನಮಗೆ ॥ 18

ಎನ್ನುವರು ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ದೇವರು । ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಭಕ್ತಿಯ ಅಭಾವವಿದ್ದರೂ ।
ಈ ಸಾಯಿ ಮಹಾನುಭಾವರು । ದೀನರಿಗೆ ದಯಾಳುವಾಗಿರುವ ॥ 19

ಆ ಅಲಿಯೇ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿವು । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಅವು ।
ಆದೀತು ಸಾಯಿಲೀಲೆಯ ಅರಿವು । ಮತ್ತು ನಿಜಸತ್ತೆ ಅವರದ್ದು ॥ 20

ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ । ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ।
ಮನೋಹರ ಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನಲ್ಲಿ । ಮಾರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಕಂಡನು ॥ 21

ನಾನಾ ತರಹದ ಅಂದವಾದ ಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದವು । ಸಂತ-ಮಹಂತಫಕೀರರವು ।
ನೋಡಬೇಕೆಂದಾಯಿತು ಅಪೇಕ್ಷೆಯು । ಯಾರಯಾರವಿದೆಯೆಂದು ॥ 22

ಅದಕೆ ಒಂದೊಂದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ್ಯೆ । ಈ ಚಿತ್ರವು ಹಿಡಿಸಿತು ಮನಸಿಗೆ ।
ಅದರ ಮೋಹಕತೆಯು ಎಲ್ಲದೊಳಗೆ । ಅಲ್ಲದೇ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಯೂ ಅದಾಗಿತ್ತು ॥ 23

ಮೊದಲೇ ಮನದಲಿ ಪ್ರಿತಿ ಸಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ । ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಆವರ ಭಾವಚಿತ್ರವೂ ಎದುರಿಗೆ ।
ನೋಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ್ಯೆ । ಹಣವನಿತ್ತೆ ಅವನ ಕೈಮೇಲೆ ॥ 24

ಬಳಿಕ ಆ ಚಿತ್ರ । ಮನೆಗೆ ತಂದು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಗುಲಿಸಿದ್ದು ।
ಆನಂದದಿಂದ ನಿತ್ಯದರ್ಶನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು । ಬಾಬಾರ ಪ್ರೀತಿ ಭಾರಿ ನನಗೆ ॥ 25

ನಾನಿದನು ಕೊಟ್ಟೆನು ನಿಮಗೆ । ಅದಕೂ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಮೊದಲಿಗೆ ।
ಆರಾಮವಿರಲಿಲ್ಲ ಆಗ ನನಗೆ । ಅದರಿಂದ ಬೀಗನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದೆ ॥ 26

ನೂರ ಮಹಮದ ಪೀರಭಾಯಿ ಎಂಬವ । ನನಗೆ ಮೈದುನನವ ।
ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು ಬಾವ । ಅದರಿಂದ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಯಿತು ॥ 27

ಹೀಗೆ ನಾನು ಜಡ್ಡಿನವನಿದ್ದೆ । ಅವರಿಂದ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದೆ ।
ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಾಗ ಯಾರೂ ಇರದೆ । ಖಾಲಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿತ್ತು ॥ 28

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಾಬಾ ಅಬದುಲ ರಹಿಮಾನ । ಮೌಲಾನಾಸಾಬ ಮಹಮ್ಮದ ಹುಸೇನ ।
ಬಾಬಾ ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ತಾಜುದ್ದೀನ । ಇವರು ಮಾತ್ರ ಆಸ್ಥಳ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 29

ಇವರವಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೂ ಇತರರ । ಇದ್ದವು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಭಾವಚಿತ್ರ ।
ನನ್ನ ಮನೆಯಲಿದ್ದವು ಮನೋಹರ । ಅವರನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಈ ಕಾಲಚಕ್ರ ॥ 30

ಇತ್ತ ನನ್ನದಂತೂ ಹೀಗೆ ಗತಿ । ಆದರೆ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೇಕೆ ಸಾಡೇಸಾತಿ ।
ಎನಿಸುವುದು ವಸ್ತುವಿನದಾದಾಗ ಉತ್ಪತ್ತಿ । ಪ್ರಲಯಸ್ಥಿತಿಯೂ ತಪ್ಪದವಕೆ ॥ 31

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ । ಸಾಯಿಗಾದರೂ ಅದು ತಪ್ಪಿದ್ದೆಲ್ಲಿ ।
ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಇದ ನನ್ನಲ್ಲಿ । ಯಾರೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 32

ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮೂಲ ಕತೆಯನು । ಕೇಳಿದರೆ ಹೊಂದುವಿರಿ ವಿಸ್ಮಯವನು ।
ತಿಳಿಯುವಿರಿ ಸಾಯಿಯ ಸ್ಥಿರ ಚರಾತ್ಮಕತೆಯನು । ಅತರ್ಕ್ಯ ಲೀಲೆ ಅವನದು ॥ 33

ಸಂತ ಬಾಬಾ ಅಬ್ದುಲ ರಹಿಮಾನರ । ಸಣ್ಣದಾದ ಒಂದು ಚಿತ್ರ ।
ಮಹಮ್ಮದ ಹುಸೇನ ಥಾರಿಯೂ ಇವರ । ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ತ್ತಾಗ ॥ 34

ಅವರು ಅದರದೊಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು । ನನಗೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಾಗಿತ್ತು ।
ಆಗಿದನ್ನೇ ನಾನೆನ್ನ ಮೈದುನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು । ಅದು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರಲೆಂದು ॥ 35

ಅದು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ । ಇತ್ತವನು ಮೇಜಿನ ಖಾನೆಯೊಳಗೆ।
ಸಹಜದಲಿ ಅದು ಬಿದ್ದಾಗ ದೃಷ್ಟಿಗೆ । ಮುಂಬಿಯಿಗೆ ತನ್ನಂಗಡಿಯಲಿ ಒಯ್ದಿದ್ದ ॥ 36

ಬಾಬಾ ಅಬ್ದುಲ ಅವರ । ಅಂದವಾಗಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು ।
ಇದನೊಯ್ದು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯೀಯಬೇಕೆಂದರು । ಆದರಿಂದ ಅವರಂತರದಲಿ ಪ್ರೇಮ ಉಕ್ಕೀತೆಂದು ॥ 37

ಆದರ ನಕಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ । ಆಪ್ತೇಷ್ಟರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ಕಳಿಸಿ ।
ನಾನದನಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಗೋಡೆಗೆ ತಗುಲಿಸಿ । ನನಗೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ॥ 38

ಬಳಿಕ ಆ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಅಂದ ಬಲು । ಅಬ್ದುಲ ರಹಿಮಾನರ ದರಬಾರ ತುಂಬಾ ।
ನೂರಮಹಮ್ಮದನು ಮುಂದಾಗಲು । ಅದನವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ॥ 39

ಆ ಚಿತ್ರವನು ಕಂಡಾಗ ಅಬ್ದುಲ ರಹಿಮಾನ । ಆದ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಾಯಮಾನ ।
ಎದ್ದರು ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವನ । ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿದ್ದುದ ತಿಳಿದು ॥ 40

ಮಾಡಿ ಅವನ ನಿರ್ಭರ್ತ್ಸನ । ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರು ಅವನ ।
ಅದರಿಂದವನಾದ ಅತ್ಯಂತ ಖಿನ್ನವದನ । ಗಹನ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತವಗೆ ॥ 41

ಬಳಿಕವನಾಗಿ ಹೀನದೀನ । ಉದಾಸ ಮತ್ತು ಉದ್ವಿಗ್ನಮನ ।
ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಯಿತು ಅತ್ತಹಣ । ಇತ್ತ ಗುರುಕೃಪೆಗೂ ವಿಘ್ನ ಉಂಟಾಯಿತು ॥ 42

ಈ ಹೊತ್ತೇ ಗುರುಕೃಪಾಸಂಪನ್ನನಾಗಿದ್ದವನು । ಅದೇನೀಗ ಅವರರೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ।
ಹೀಗೆಂದು ಆಗಿ ಸಾಶಂಕ ಮನ । ಚಿತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಯಲಿ ತೊಡಗಿದ ॥ 43

ಇನ್ನು ಈ ಸಂತ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನೆಂದೂ । ಮನೆಯಲ್ಲಿಡಬಾರದೆಂದು ಕೊಂಡು ।
ಅದರಿಂದಲೇ ನಿಜಗುರು ಪ್ರೇಮವ ಕಳೆದುಕೊಂಡದು । ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕಿಂಥ ಉದ್ಯೋಗವೆಂದು ॥ 44

ಯಾವ ಭಾವಚಿಚತ್ರದಿಂದಾಗಿ । ನನ್ನ ಗುರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ।
ಮಾಡಬಹುದು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ । ಅಂಥ ಕೆಲಸ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ್ದು ॥ 45

ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಮಾ ಪೂಜೆಗೆ । ನನ್ನ ಗುರುವಿನದಿರದು ಒಪ್ಪಿಗೆ ।
ಅವನೇ ಅಸಂತುಷ್ಟನಿದ್ದಾಗ್ಯೇ । ಚಿತ್ರದ ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನು ॥ 46

ಬಹಳ ಹಣವಾಯಿತುಕು ವ್ಯಯ । ಮಾಡಲು ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಸಂಚಯ ।
ಆದರೆ ಇನ್ನದಕಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ಉಪಾಯ । ಜಲ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವುದೊಂದನ್ನುಳಿದು ॥47

ಅದಕಾಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮೈದುನ । ಜೊತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಚಿತ್ರಗಳನ ।
ಬೇಡಿದರೂ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡದೆ ಅವುಗಳನ । ಸುಮುದ್ರದ ದಡಕೆ ಬಂದನು ॥ 48

ಅಪೋಲೋ ಬಂದರಕೆ ಬಂದು । ಬಾಡಿಗೆಯ ದೋಣಿಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ।
ಆದಷ್ಟು ದೂರ ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಬಂದು । ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ವಿಸರ್ಜಜನೆ ಮಾಡಿದರು ॥ 49

ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಇದನು ಬಿಡದಾಗ । ಬಾಂದ್ರಾದಲ್ಲಿಯೂ ಇದನೇ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ।
ಎಲ್ಲ ಆಪೇಷ್ಟಮಿತ್ರರಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿದ । ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆದ ॥ 50

ಬಾಬಾ ಅಬ್ದುಲ ಸಿಟ್ಟಾಗಿರುವರೆಂದು । ಯಾರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ।
ಚಿತ್ರಗಳ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು । ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಸರ್ಜಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ॥ 51

ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ । ನನ್ನ ಸೋದರನ ಬಳಿ ಇರುವುದನ್ನೂ ।
ತಂಗಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ಪಡೆದನು । ಎಲ್ಲಾ ಆರು ಪ್ರತಿಗಳು ಕೂಡಹಾಕಿ ॥ 52

ಆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಗಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಬಾಂದ್ರೆಯ ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಗೆ ಬಂದು ।
ನೆಲ ಮುಗಿದು ನೀರಿರುವಲ್ಲಿ ನಿಂದು । ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೋಡಿದ ॥ 53

ಕರೆದನೊಬ್ಬ ಮೀನುಗಾರನು। ಆ ಸಮಯದಲಿ ಆ ಎಲ್ಲ ಚಿತ್ರಗಳನು ।
ಅವನ ಕೈಯೊಳಗಿತ್ತನು । ಅವನಿಂದ ಜಲದಲಿ ಹಾಕಿದನು ॥ 54

ಆಗ ಅನಾರೋಗ್ಯ ನನಗೆ । ಆದರಿಂದಿದ್ದೆ ಆವನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ।
ನನಗೂ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಹೀಗೆ । ಈ ಪ್ರತಿಗಳು ಸಂಕಟ ತರುವವೆಂದು ॥ 55

ಅದರೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವೆಲ್ಲವುಗಳು । ಸಮುದ್ರದಲ್ಲೊಯ್ದು ವಿಸರ್ಜಿಸಲು ।
ನಿನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವದು ವ್ಯಥೆಯಿಂದಲೂ । ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಇದು ತಿಳಿದಿರು ॥ 56

ನಾನೂ ಕರೆದು ನನ್ನ ಆಳನ್ನು । ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಕೀಲಿಕೈಗಳನ್ನು ।
ತರಿಸಿದೆ ನಂತರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು । ಬೀಗನ ಕೈಗೆ ಅವುಗಳನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ॥ 57

ಅವನು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಮಾಲಿಯ ಕರೆದ । ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಅವನಿಂದ ।
ಚಿಂಭಾಯಿ ಮಂದಿರದ ಹತ್ತಿರದ । ಸಮುದ್ರದಲಿ ಹಾಕಿಸಿದ ॥ 58

ಮುಂದೆ ಕಳೆಯಲು ಎರಡು ತಿಂಗಳು । ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಲು ।
ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು । ಅತಿಆಶ್ಚರ್ಯವನು ಕಂಡೆ ॥ 59

ನಾನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಭಾವ ಚಿತ್ರವಲ್ಲೇ । ಎದುರಿಗಿನ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ।
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ । ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ॥ 60

ಎಲ್ಲ ಚಿತ್ರಗಳನು ತಂದಾಗಿತ್ತು । ಇದೊಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯಿತು ।
ಎಂದು ತೆಗೆದು ಕಪಾಟದಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು । ಕೂಡಲೇ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ॥ 61

ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬೀಗನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು । ಕೂಡಲೇ ಹೋಗುವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ।
ಅದಕೆ ಜಲಸಮಾಧಿಯ ಮಾಡಲೆಂದು । ನನ್ನ ಮನದಲಿ ಭಯವಿತ್ತು ॥ 62

ಮನೆಯಲ್ಲದ ಇಡಲಾಗದು । ನೋಡಿದರೆ ಬೀಗ ಮುಳುಗಿಸುವ ಒಯ್ದು।
ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದೂ ಆಗದು । ನಿಃಶಂಕಚಿತ್ತದಿ ಅಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 63

ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ । ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಪಾನವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ।
ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಉಳಿಯುವುದು ಮನದಲ್ಲಿ । ಎಂಬ ದೀರ್ಘ ವಿವಂಚನೆ ಮನಸಿಗೆ ॥ 64

ಅದು ಉಳಿದೀತೆಲ್ಲ ಸುರಕ್ಷಿತ । ಅಂಥ ಸ್ಥಳವನು ಹುಡುಕುವುದು ಉಚಿತ ।
ಯಾರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಡುವರು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ । ಅಂಥವರ ಕೈಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ॥ 65

ಮನ ತೊಡಗಲು ಹೀಗೆ ಚಿಂತೆಯೊಳಗೆ । ಸಾಯಿಯೇ ಸುವಿಚಾರವಿತ್ತನೆನಗೆ ।
ಹೋಗಿ ಪೀರ ಮೌಲಾನಾರ ದರಬಾರದೊಳಗೆ । ಇಸಮೂಗೆ ವೃತ್ತಾಂತ ತಿಳಿಸಬೇಕು ॥66

ಕೂಡಲೇ ನಾ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಟೆ ಸತ್ವರ । ತಲುಪಿದೆ ಪೀರ ಮೌಲಾನಾ ದರಬಾರ ।
ಮುಜಾವರ ಇಸ್ಮೂನಿಗೆ ವೃತ್ತಾಂತವ ಪಡಿಸಿದೆ ಸಾದರ । ಅತ್ಯಾದರದಲಿ ಏಕಾಂತದಿ ॥67

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಈ ನಿರ್ಣಯ । ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರಬೇಕಿದು ನಿರ್ಭಯ ।
ಎಂದು ಮಾಡಿದೆವು ಮನದ ನಿಶ್ಚಯ । ಅದೇ ದಿನ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ॥ 68

ಸಮರ್ಥ ಸಾಯಿಯವರ ಚಿತ್ರವಿದು । ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ।
ನಾವೇ ಸ್ವತಃ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು । ತಮಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದೆಂದು ॥ 69

ಆ ಕೃತ ನಿಶ್ಚಯಾನುಸಾರ । ಇತ್ತೆವು ತಮಗದನು ಸಾದರ ।
ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟೆವು ಸತ್ವರ । ತಮ್ಮ ಭೋಜನದ ಸಿದ್ಧತೆಯನು ಕಂಡು ॥ 70

ಈ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲ । ಹೇಳಲು ಸಮಯವಿರಲಿಲ್ಲ ।
ಮುಂದೆಂದಾರೂ ಹೇಳಿದರಾಯಿತೆಲ್ಲ । ಎಂದುಕೊಂಡು ನಾ ತಿರುಗಿ ಹೋದೆ ॥ 71

ಇಂದು ನಾಳೆ ಎನುತ । ಹೋದೆವು ಒಂಬತ್ತು ವರುಷವುರುಳುತ ।
ಇಂದು ಭೇಟಿಯಾಯಿತು ಅಕಸ್ಮಾತ್ । ಒಬ್ಬರದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಈ ಹೊತ್ತು ॥ 72

ಅದರಿಂದ ನೆನಪಾಯಿತು ಹಿಂದಿನದು । ತಾವೂ ಹೇಳಿದಿರಿ ಸ್ವಪ್ನ ಕಂಡದ್ದು ।
ಪ್ರಸಂಗಗಳೊಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿದ್ದು । ಅದ್ಭುತ ಲೀಲೆಯಲ್ಲವೇ ಇದು ॥ 73

ಈಗ ಮತ್ತೆ ಕಥೆ ಇನ್ನೊಂದು । ತಾವೆಲ್ಲ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳುವುದು ।
ಸಾಯಿ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದು । ತನ್ನ ಭಕ್ತರನು ಹೇಗೆಂದು ॥ 74

ಪರಮಾರ್ಥದಲಿ ರುಚಿಯಾರಿಗೆ । ಅಂಥವರು ಬಲು ಪ್ರೀತಿ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ।
ಸ್ವಾನಂದನೀಯುವರು ಅವರಿಗೆ । ಅವರೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳ ನಿವಾರಿಸಿ ॥ 75

ಈ ಅರ್ಥದ ಸವಿ ಅನುಭವ ಒಂದನು । ಬಾಳಾಸಾಹೇಬ ದೇವರ ಪಣವನು ।
ಗೆದಿಸಿದರು ಪೂರೈಸಿ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯನು । ಭಕ್ತಿಯನು ಕರುಣಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ॥ 76

ದಿನವೂ ಮಾಡದೇ ನೌಕರಿ । ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ ದಾರಿ ।
ಆದರೆ ಪರಮಾರ್ಥಕಾರ್ಯವನು ಮಾಡಲು ರಾತ್ರಿ । ಅದಕೇಕೆ ವ್ಯತ್ಯಯ ಬರಬೇಕು ॥ 77

ನಿತ್ಯವೂ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಓದಬೇಕೆಂದು । ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದಿತು ಬಹಳ ದಿನದ್ದು ।
ಆದರೆ ವಿಘ್ನ ಏನಾದರೊಂದು । ಬಂದು ಅದು ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ॥ 78

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಒಂದು । ಹೇಗೆ ನಿತ್ಯನೇಮದಿ ನಡೆಯುತಿರುವುದು ।
ಹಾಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯದು । ಆದರಾ ನಿಯಮ ನಡೆಯದಾಗಿತ್ತು ॥ 79

ಬೇರೆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡದ್ದು । ನಿತ್ಯನೇಮದಿ ಓದಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದು ।
ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಓದುವ ಪ್ರಭಲ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದೂ । ನಿಯಮವೂ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 80

ಒಮ್ಮೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ರಜೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ದೇವ ಅವರು ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದು ।
ಅಲ್ಲಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲೆಂದು । ತನ್ನೂರ ಪೌಂಡಾಕ್ಕೆ ಹೋದರು ॥ 81

ಅಲ್ಲಿ ಇತರ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಆದವು । ನಿಯಮದ ಪೋಥಿಗಳು ಓದಲ್ಪಟ್ಟವು ।
ಕೊನೆಗೂ ಕೂಡಿಬರಲಿಲ್ಲ ಸಮಯವು । ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ಓದುವುದಕೆ ಮಾತ್ರ ॥ 82

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ್ಯೆ । ಏನಾದರೂ ವಿಕಲ್ಪವೇಳುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ।
ಓದು ನಡೆದರೂ ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ । ಒಳಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ॥ 83

ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಎಷ್ಟು । ಮಾಡಿದ ನಿಶ್ಚಯ ಸಿದ್ಧಿಸಿದಾಯಿತು ।
ನಿತ್ಯ ನೇಮದಿಂದ ಐದು ನುಡಿಗಳೇ ಆಯಿತು । ಪ್ರತಿದಿನ ಓದಬೇಕೆಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ॥84

ಕೊನೆಗೆ ಐದೇ ಶ್ಲೋಕಗಳಾದರೂ ಸಾಕು । ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದೆ ಅಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಓದಬೇಕು ।
ವ್ಯತ್ಯವಿರುತ್ತಿತ್ತು ಅದಕೂ ಸಂತೋಷದಿಂದನೂ ಮಾಡದಾದೆ ॥ 85

ಅದಕೆ ಮಾಡಿದೆನೊಂದು ನೇಮ । ಸಾಯಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕು ಆ ಪ್ರೇಮ ।
ಅವರು "ಓದು" ಎಂದಾಗಲೇ ಉಪಕ್ರಮ । ಮಾಡುವೆನು ನಾ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ॥ 86

ಸಾಯಿಚರಣದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಿಷ್ಠೆಯನು । ಯಾವಾಗ ಸಾಯಿ ಕೊಡುವರು ಆಜ್ಞೆಯನು ।
ಅಂದೇ ಓದುವೆನು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯನು । ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟೆ ॥ 87

ಮಹೋದಯ ಪರ್ವದಂದು । ತಾಯಿ ತಂಗಿಯರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ।
ಗುರುಪೂಜಾಗೌರವವ ನೋಡಲೆಂದು । ದೇವ ಅವರು ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದರು ॥ 88

ಜೋಗ ದೇವ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿದರಲ್ಲಿ । ನೀವು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯನು ನಿತ್ಯದಲಿ ।
ಓದುವುದಿಲ್ಲವೇತಕೆ ಇಲ್ಲಿ । ಇದಕೆ ದೇವ ಇತ್ತ ಉತ್ತರವ ಕೇಳಿ ॥ 89

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಬಹಳ ನನಗಿದೆ ಆದರೆ ಓದಲು ಸಾಧಿಸದಾಗಿದೆ ।
ಅದಕೆ ಬಾಬಾ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಾಗಲೇ ಓದಬೇಕೆಂದೇ । ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ ॥ 90

ಆಗ ಜೋಗ ಹೇಳಿದರು ಯುಕ್ತಿಯನೊಂದು । ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಪುಸ್ತಕವ ತಂದು ।
ಸಾಯಿಬಾಬಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು । ನೀವು ಓದಿರೆಂದದದನು ಕೊಡುವರು ನಿಮಗೆ ॥ 91

ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಯುಕ್ತಿ ಬೇಕಿಲ್ಲ । ಬಾಬಾ ನನ್ನ ಮನವ ತಿಳಿದಿರುವರೆಲ್ಲ ।
ಅವರೇಕೆ ನನ್ನಿಷ್ಟ ಪೂರೈಸುವುದಿಲ್ಲ । ಓದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟು ॥ 92

ಸಮರ್ಥರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದಕೊಂಡು । ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯ ಅರ್ಪಿಸಿದ ।
ಒಂದೇ ಏಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೊಡವದ । ಎಂದು ಬಾಬಾ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ॥ 93

ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ತಂದಿತ್ತರು । ರಾತ್ರಿ ಬಾಲಕರಾಮರು ಭೇಟಿಯಾದರು ।
ಸಾಯಿ ಕೃಪೆಯ ಹೇಗೆ ಪಡೆದರು ಎಂಬ ಹಿಂದಿನ ವೃತ್ತವ ಕೇಳಿದರು ॥ 94

ನಾಳೆ ಆರತಿಮುಗಿದಾಗ । ನಾನೆಲ್ಲನು ಹೇಳುವೆ ನಿಮಗೆ ।
ಬಾಲಕರಾಮರು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಇತ್ತಾಗ । ಆಗಲೆಂದರು ದೇವ ಅವರು ॥ 95

ಮತ್ತೆ ಎರಡನೆಯ ದಿನ ದೇವ ಅವರು । ದರ್ಶನಕೆ ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋದರು ।
ಮತ್ತೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಡಿದರು । ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದಿತ್ತರು ದೇವ ॥ 96

ಅಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಗದ್ದಲವಿದ್ದುದ್ದು ಕಂಡು । ದೇವ ನಿಂತು ಬದಿಗೆ ಸರಿದು ।
ಬಾಬಾ ಕೇಳಿದರು ಅವನೆಲ್ಲೆಂದು । ಗದ್ದಲದಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ನಿಂತಿರುವ ॥ 97

ದೇವ ಇತ್ತರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾ ನಾನಿರುವೆನಿಲ್ಲಿ ।
ಆಗ ಬಾಬಾ ಕೇಳಿದವನಲ್ಲಿ । ಏಕೆ ಏಳೀ ಕೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲ ॥ 98

ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು ದೇವ ಹೇಳಿದರು । "ದುಡ್ಡು ಯಾರದು ಬಾಬಾ" ಕೇಳಿದರು ।
"ಬಾಬಾ ಅದು ತಮ್ಮದೆ" ಎಂದಾಗ ಅಂದರು । ಮತ್ತೇಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಿರಿ ॥ 99

ಬರಬೇಕು ಇಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು । ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತಿರುವುದು ।
ದೇವ ಮನ್ನಿಸಿ ಆಜ್ಞೆ ಬಾಬಾರದು । ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕುಳಿತರಲ್ಲಿ ॥ 100

ನಿತ್ಯದಂತೆ ಆರತಿ ಮುಗಿಯಿತು । ಜನವೆಲ್ಲ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕೆ ತೆರಳಿತು ।
ದೇವ ಬಾಳಕರಾಮರ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು । ಹಿಂದಿನ ಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳತೊಡಗಿದರು ॥ 101

ಅವರ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತವ ಕೇಳಿದರು । ಅವರೂ ಅದನು ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ।
ಹೇಗೆ ಉಪಾಸನೆಯಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದರು । ಎಂದು ದೇವ ಅವನನು ಕೇಳಿದರು ॥ 102

ನಿಮಗೇನು ಮಾಡಿದರು ನಿವೇದನ । ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಬ್ರಹ್ಮಚಿಂತನ ।
ಮಾಡಿರಿ ನನ್ನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ಪೂರ್ಣ । ದೇವ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ॥ 103

ಬಾಲಕರಾಮನು ದೇವ ಅವರಿಗೆ । ಜಿಜ್ಞಾಸಾಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲವರಿಗೆ ।
ಉತ್ತರವೀಯು ಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ್ಯೇ । ಬಾಬಾ ಕರೆದರು ದೇವ ಅವರನು ॥ 104

ಸಾಯಿ ಪರಮ ಮಮತೆಯುಳ್ಳವರು । ದೇವ ಅವರ ಕರೆಯಲು ಚಂದ್ರೂನ ಕಳುಹಿಸಿದರು ।
ಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಳೆಯದೇ ದೇವ ಅವರು । ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯ ಭೇಟಿಗೆ ಬಂದರು ॥ 105

ಮೂರು ಪ್ರಹರದ ಹೊತ್ತಿಗೆ । ಮಶೀದಿಯ ಕಟಕಟೆಗೆ ।
ಎರಡು ಕೈಯೂರಿ ನಿಂತಿದ್ದರು ಎದುರಿಗೆ । ಬಾಬಾರನ್ನು ಕಂಡರು ॥ 106

ದೇವ ಹೋಗಿದೊಡನೆ ವಂದಿಸಿದರು । ಬಾಬಾ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿದರು ।
ಎಲ್ಲಿ ಯಾರೊಡನೆ ತಾವು । ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿದ್ದಿರಲ್ಲಿ ॥ 107

ದೇವರು ಉತ್ತರಿಸಿದರು ಆಗ್ಯೇ। ಕಾಕಾ ಅವರ ಅಟ್ಟದ ಮೇಗೆ ।
ಬಾಲಕರಾಮನ ಜೊತೆಗೆ। ತಮ್ಮದೇ ಕೀರ್ತಿಯ ಕೇಳಿದೆ ॥ 108

ರೂಪಾಯಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು । ಬಾಬದೇವ ಅವರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದು ।
ಕೂಡಲೇ ಹೋಗದು ತಂದು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು ॥ 109

ಕೇಳಿದರು ಎಷ್ಟು ತಂದದ್ದು । ದೇವ ಹೇಳಿದರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ।
ನಡೆ ಕುಳಿತುಕೊ ಬಾಬಾ ಕರೆದು । ಆಗ ಬಾಬಾರೊಡನೆ ಮಶೀದಿಯೊಳಗೆ ಹೋದರು ॥110

ಬಾಬಾ ಕುಂಭದ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತರು । ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಬೇರೆಯಾರೂ ।
ಆಗ ಬಾಬಾ ಅವನಿಗೆಂದರು । ನೀನನ್ನ ಚಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯ ಕದ್ದಿರುವೆ ॥ 111

ನನಗೆ ಚಿಂದಿಗೊತ್ತಿರುದು । ದೇವ ಅವರು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದು ।
ಇಲೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇರಬಹುದು । ಆಗ ಸಾಯಿ ಎಂದರವರೆಗೆ॥ 112

ಚಿಂದಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದೆ । ಎಂದ ದೇವ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ।
ಬಾಬಾ ಎದ್ದು ಹುಡುಕು ನೀನೆ ಎಲ್ಲಿದೆ । ಈ ಕಳ್ಳತನದ ಬುದ್ಧಿ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ॥ 113

ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ಅದನೋಯ್ದದ್ದು ನೋಡು ಅದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬಹುದು ।
ಇದ ಕೇಳಿ ದೇವ ಮತ್ತು ಹುಡುಕಿದ್ದು । ಆದರೆಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಅದು ॥ 114

ಬಳಿಕ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟು ಮಾಡಿ । ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿ ।
ಸಾಯಿ ದೇವ ಅವರ ಮೇಲೆ ರೇಗಾಡಿ । ಅವರತ್ತ ಕಣ್ಣುಕಿಸಿದು ನೋಡುತ್ತ ॥ 115

ಎಂದರು ನೀನೆ ಕಳ್ಳ ನಿನ್ನ ಹೊರತು । ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ಈಗ ಬಂದವರು ನಿನ್ನ ಹೊರತು ।
ನನ್ನ ಚಿಂದಿಯ ಕದಿಯಲೆಂದು । ನಾನಿನ್ನೇ ಕಳ್ಳ ಎನ್ನುವೆ ॥ 116

ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ನೀನು । ಕಳವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ।
ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು ಬೆಳ್ಳಗಾದರೂ । ನಿನ್ನ ಗುಣವಿನಿತೂ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ ॥ 117

ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಕಡಿದು ಹಾಕುವೆ । ನಿನ್ನನು ಚೂರಿಯಿಂದ ಇರಿದು ತುಂಡು ತುಂಡ ಮಾಡುವೆ ನನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವೆ ।
ನೀನು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ । ಬಂದು ಕೊಲ್ಲುವೆನು ನಿನ್ನ ॥ 118

ಮನೆಯಿಂದ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆ ನೀನು । ಕಳವು ಮಾಡಲೆಂದೇ ಏನು ।
ತಿರುಗಿ ತೆಗೆದುಕೊ ಇದನು । ಮತ್ತು ನನ್ನ ಚಿಂದಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು ॥ 119

ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಸಾಯಿ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದು । ಉದ್ಧಾರವಾಯಿತು ಅಮ್ಮ ಅಕ್ಕಂದಿರದು ।
ಸಾಲು ಹತ್ತಿತ್ತು ಬೈಗುಳುಗಳದು । ಸಂತಾಪದಿಂದ ಕೆಂಡವಾದರೂ ॥ 120

ಸಾಯಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದುದ ಕಂಡು । ದೇವ ಅವರು ಕೌತುಕ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ।
ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ । ಆಶ್ಚರ್ಯ ಭರಿತಮನದಿಂದ ॥ 121

ದೇವ ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದು । ಇನ್ನು ಹೊಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು ।
ಅಥವಾ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನವೇ ಇದು । ಎಂದೆನಿಸಿ ಆನಂದಿತರಾದರು ॥ 122

ದಂಡಕಾಷ್ಠವನೆತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುವರಿನ್ನು । ದ್ವೇಷದಿಂದ ಹೊಡೆವರೆನ್ನನು ।
ಒಬ್ಬನೇ ಬೇರೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವೆ ಇನ್ನು । ಮನ ಬಂದದ್ದು ಮಾಡಲಿ ॥ 123

ಆದರೆ ಈ ಚಿಂದಿಯ ಒಗಟವೇನು । ಅದಂತೂ ದೇವ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿನ್ನು ।
ಹೋಗು ಹೊರಟು ಹೋಗು ನೀನಿನ್ನು । ಎಂದಾಗ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳತ್ತ ಸರಿದರು ॥ 124

ಈ ಚಿಂದಿಯ ಗುಹ್ಯಾರ್ಥ। ತಿಳಿಯಲಸು ನಾನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ।
ಹೊಂದೆನು ಸಾಯಿ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಸ್ವಾರ್ಥ । ಆಗ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗದರರ್ಥ ಹೇಳಿಯೇನು ॥ 123

ಕರೆಯಲು ಅರ್ಥಗಳಿಗೆ । ದೇವ ಬಂದರು ಬಾಬಾರ ಎದುರಿಗೆ ।
ಬೈಗಳು ಸರಮಾಲೆ ನಡೆದಿತ್ತು ಹಾಗೆ । 'ಮೇಲೇಕೆ ಬಂದೆ ನೀ' ಎಂದರು ॥ 126

ಹೋಗು ನಡೆಯಿನ್ನು ಆಚೆಗೆ । ಎಂದಾಗ ವಂದಿಸಿ ಚರಣಗಳಿಗೆ ।
ಮನ್ನಣೆ ಇತ್ತವರ ಆಜ್ಞೆಗೆ । ತಿರುಗಿ ವಾಡೆಗೆ ಹೋದರು ॥ 127

ನಡೆದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು । ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತೆಂಬದನು ।
ಸಾಧ್ಯಂತ ನಿವೇದಿಸಿ ಅದನು । ಜೋಗ ಮತ್ತು ಬಾಳಾರಾಮರಿಗೆ ॥ 128

ಮುಂದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಗಳಿಗೆ । ಬೈಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ನಡೆದಿತ್ತು ಹಾಗೆ ।
ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಹರಗಳು ಕಳೆದು ಹೀಗೆ । ಬಾಬಾರೇ ಜನರನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸಿದರು ॥ 129

ದೇವ ಅವರೂ ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದರು । ಎಲ್ಲರ ಮಧ್ಯೆ ಕುಳಿತರು ।
ಬಳಿಕ ಸಾಯಿ ಅಂದರು । ಮುದುಕನ ಮನನೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು॥ 130

ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಅದೇನು ದೊಡ್ಡದು ಚಿಂದಿ । ಆದರೆ ನಾನಿನ್ನ ನೋಯಿಸಿದೆ ದುರುಕ್ತಿಗಳನ್ನಾಡಿ ।
ಉಪಾಯವಿರಲಿಲ್ಲ ನೀ ನಿಜದಲಿ ಕಳವು ಮಾಡಿದ್ದಿ । ಅದರಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗಲಿಲ್ಲ ॥ 131

ಇರಲಿ ದೇವರು ಎಲ್ಲವನು ನೋಡುವನು । ಅವನು ಇವನಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡುವನು ।
ಏ ತಮ್ಮಾ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡುವೆಯಲ್ಲಾ । ಎಂದರು ಕ್ಷಮಾಶೀಲ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ॥ 132

ದೇವ ಕೇಳಿದರು ಎಷ್ಟು ತರಲೆಂದು । ಬೇಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಹನ್ನೆರಡು ।
ನೋಡಲಾಗಿ ನೋಟು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು । ಆದರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ॥ 133

ದೇವ ಇದನು, ಬಾಬಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು । 'ಅವರು ಹೋಗಲಿ ನನಗೆ ಬೇಡ' ಎಂದರು ।
'ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೀನೆರಡು ಸಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ । ನನಗದರೆ ನೆನಪು ಇರಲಿಲ್ಲ' ॥ 134

ಆದರೂ ದೇವ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು । ತಂದು ಅವುಗಳ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ।
ಮತ್ತೆ ಚರಣಗಳಿಗೊಂದಿಸಿದರು । ಆಗ ಮಾತನಡೆದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ॥ 135

ಕೇಳಿದರು "ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ನೀನೀಗ" । ಆತ 'ಏನೂ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ನುಡಿದಾಗ ।
ಪೋಥಿವಾಚನದಿ ತೊಡಗು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು । ನಿತ್ಯ ನೇಮದಿಂದ ನೀನು ॥ 136

"ವಾಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು । ನಿತ್ಯನೇಮದಿ ಓದಿಕೊಂಡು ।
ಓದುವಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿರಬೇಕು । ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ 137

ಅಂದವಾದ ಜರಿಯ ಶೆಲ್ಲೆಯನ್ನು । ನಿನಗೆ ಕೊಡಲೆಂದು ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ನಾನು ।
ಹೋದೆಯೇಕೆ ಕದಿಯಲು ಚಿಂದಿಯನ್ನು । ಈ ಕಳವಿನ ಕೆಟ್ಟ ಚಟವೇಕೆ ನಿನಗೆ" ॥ 138

ಇರಲಿ ಮಾಡಿನ್ನು ಪೋಥಿವಾಚನ । ಈ ಸಾಯಿ ಮುಖದ ವಚನ ಪಡೆದು ।
ತಿಳಿದೆ ನಾ ಅಂತರ ಗುರುತನ । ಅತಿ ಸುಖಸಂಪನ್ನನಾದೆ ॥ 139

ತಿಳಿದು ಈ ಆಜ್ಞೆಯನು ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು । ಬಳಿಕ ನಾ ಆದಿನ ಮೊದಲಗೊಂಡು ।
ನಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯನೋದುವದು । ಜೊತೆಗೆ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದೆ ॥ 140

ಈಗ ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಆಜ್ಞೆದೊರಕಿತು । ವ್ರತಸ್ಥ ಮನದ ಚಿಂತೆ ಬಗೆ ಹರಿಯಿತು ।
ಇನ್ನು ನಿಯಮಿತತೆ ಬಂದೀತು । ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ವಾಚನಕೆನ್ನ ॥ 141

ನಾನಿನ್ನು ಗುರುವಿನಾಜ್ಞಾಧಾರ । ಇನ್ನೆನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ।
ಇಂದಿನವರೆಗಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಆಯಿತು ಹಳೇತರ । ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಯಮದಿಂದ ನಡೆಯುವುದು ॥ 142

ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನನ್ನದೇ ಮನ । ಮೇಲೆ ಸಾಯಿ ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಮಾಣ ।
ಆಜ್ಞಾಬಲದಿಂದ ಪೋಥಿಯ ಪಾರಾಯಣ । ಇನ್ನು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನಡೆದೀತು ನನ್ನಿಂದ ॥ 143

ಬಾಬಾ ಇದೋ ನನ್ನ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನ । ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ನಾ ನಿಮಗೆ ಶರಣ ।
ಉಡಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ತಾವು ಈ ಕಂದನ । ನನ್ನಿಂದ ವಾಚನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ॥ 144

ಚಿಂದಿ ಎಂದರೇನೆಂದು ತಿಳಿದೆ । ಬಾಲಕರಾಮನಿಗೆ ನಾನಾಗ ಕೇಳಿದೆ ।
ಅದೇ ಆ ಚಿಂದಿ ಅದು ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹಿಡಿಸದೆ । ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬೈದರೆನ್ನ ॥ 145

ಹೇಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಪಾಸನೆಗೆ । ಹೇಗೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಚಿಂತನಗೆ ।
ಹಚ್ಚಿದರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ ಬಾಲಕರಾಮರಿಗೆ। ಅದೇ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಸರಿಬರಲಿಲ್ಲ ॥ 146

ಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ । ಕೊಡಲು ತಾವೆ ಇರುವಾಗ ತತ್ಪರ ।
ಚವಕಶಿ ಮಾಡುವುದೇಕೆ ಪರಸ್ಪರ । ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬಲು ಕಾಡಿದರು ॥ 147

'ಕಾಡಿದರೆಂಬ' ಮಾತೇ ಉದ್ಧಟತನದ್ದು । ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದು ॥
ಭಕ್ತವತ್ಸಲವನವರು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಕಾಣರು । ಕಾಡಿದರೆಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದವೇ ಅನುಚಿತವಲ್ಲಿ ॥148

ಕಾಡಿಲ್ಲ ಅವರು ಕಲಿಸಿದರೆನೆಗೆ । ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ।
ನಾನೇ ಪೂರೈಸಬೇಕವಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ । ಕಳವು ಮಾಡಿದ್ದೆಂದೂ ಸಾಲದು ॥ 149

ಸಾಯಿ ಬಾಹ್ಯ ಕ್ರೋಧಾಭಿಭೂತರು । ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಮುದಿತರವರು ।
ಬಾಹ್ಯ ಸಂತಾಪದಿಂದ ಸಂತಪ್ತರಾಗಿ ಕಂಡರೂ । ಅಂತರದಿ ಆನಂದದಿ ತೃಪ್ತರು ॥ 150

ಹೊರಗೆ ಲೌಕಿಕ ಕ್ರೋಧವ ಲಾಘವ । ಅಂತರಂಗದಿ ಪರಮಾನಂದದ ಗೌರವ ।
ಆ ಸಾಯಿ ಲೀಲಾ ವೈಭವ । ಹಾಡಲು ಸುದೈವವೇ ಬೇಕು ॥ 151

ನಿಜ ಸ್ವಾರ್ಥವನು ಸಾಧಿಸಲು । ಅತ್ಯಂತ ಆರ್ತತೆ ಯಾರ ಅಂತರದೊಳು ।
ಅವರು ಬೈದದ್ದು ಲಕ್ಷಪುಷ್ಪಗಳು । ಎಂದೆನಿಸಿ ನಿಜ ಹಿತ ತತ್ಪರರಾಗಬೇಕು ॥ 152

ಕೇಳಿದರೂ ಕರ್ಣಕಟು ಅಶ್ಲೀಲ ವಚನ। ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಲಕಲಿಲ್ಲ ದೇವ ಅವರ ಮನ ।
ಉದರದಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೆಲೆಗಹನ । ಅದರಿಂದ ಅದು ಪುಷ್ಪತಾಡಣ ಎನಿಸಿತು ॥ 153

ದುಗ್ಧದಿಂದ ತುಂಬಿದೆ ಧೇನುವಿನ ಕೆಚ್ಚಲು । ಭಾಗ್ಯವಂತರಿಗೆ ದೊರಕುವುದು ಆ ಹಾಲು ।
'ಚ್ಚಲ ಬಳಿಯೇ ಉಣ್ಣೆ ವಾಸಿಸುತಿರಲು । ಅದರ ಕರ್ಮದಲಿರುವುದು ಅಶುದ್ಧವಾದದ್ದೇ ॥ 154

ಕಪ್ಪೆ ಕಮಲ ಪುಷ್ಪ ಮಗ್ಗುಲಿಗೇ । ಇದ್ದರೂ ಮಕರಂದವ ಸವಿ ಭ್ರಮರದ ಪಾಲಿಗೇ ।
ಕೆಸರಿನಹಾರ ಕಪ್ಪೆ ಪಡೆಯುವ ಹಾಗೇ । ಭ್ರಮರದ ಸುದೈವಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ ॥ 155

ನೀವೂ ಭಾಗ್ಯವಂತರು ಹಾಗೆ । ಇರಲು ಸಾಮಿಪ್ಯ ನಮನಿಮಗೆ ।
ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎನಿಸಿದ್ದು ಮನಸಿಗೆ । ಶಂಕೆಗೆ ಸಮಾಧಾನವೆಂದರು ಸಾಯಿ ॥ 156

ನೋಡಿ ನನ್ನ ಪೋಥಿಯ ಪಣ । ಓದು ಎಂದಾಗಲೇ ಓದುವೆನದನ ।
ಅದುವರೆಗೆ ತೆರೆಯನು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯನ । ಎಂಬ ಇಚ್ಛೆಯ ಪೂರೈಸಿದರು ಬಾಬಾ ॥ 157

ತಾಯಿ ಹೇಗೆ ಮಗುವಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮುದ್ದು । ನಿಜ ಬಾಲಕನಾಸೆ ಪೂರೈಸುವುದು ।
ಅದರದೇ ಸವಿ ಪ್ರತೀತಿ ಇದು ಭಕ್ತಿಯ ಕೊಡುಗೆ ಈ ಕಥೆ ॥ 158

ಓದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ । ದೇವ ಹೇಳಿದರು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷತುಂಬಿರಲಿಲ್ಲ ।
ಸ್ವಪ್ನದಿ ಬಂದು ದರ್ಶನವಿತ್ತರಲ್ಲ । ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅವರೆನಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು ॥ 159

ಸನ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರಾಹದಿನಾಲ್ಕು । ಏಪ್ರಿಲ್ ಎರಡನೆಯ ತಾರೀಖು ।
ಗುರುವಾರ ಮುಂಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು । ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಪ್ನ ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದೆ ॥ 160

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ಕನಸಿನಲಿ ಬಂದು । ಮನೆಯ ಮಹಡಿಯಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ।
ಕೇಳಿದರು ಪೋಥಿ ಓದಿದ್ದು ಅರ್ಥವಾಗುತಿದೆಯೇ ಎಂದು । ಇಲ್ಲೆಂದು ನಾನುತ್ತರಿಸಿದೆ ॥ 161

ಆಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು ಮತ್ತೊಂದು । ಇನ್ನು ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಯುವದೆಂದು ।
ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಬಂದು । ನಾನೇನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆನಾಗ ॥ 162

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಾಗದು । ಅದುವರೆಗೆ ವ್ಯರ್ಥಶ್ರಮ ಇದನು ಓದುವುದು ।
ತಿಳಿಯುವುದು ಅದಕಿಂತ ಕಷ್ಟದಿರುವುದು । ಬಾಬಾನಾಮನಃ ಪೂರ್ವಕ ಹೇಳುತಿರುವೆ ॥ 163

ಬಾಬಾ ಎಂದರು ಪೋಥಿ ಓದುವಾಗ್ಯೆ । ಮಾಡುವಿರಿ ಬಹಳ ಲಗುಬಗೆ ।
ಓದಿರಿ ನೋಡುವ ನನ್ನೆದುರಿಗೇ । ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ॥ 164

ಏನು ಓದಲಿ ಎಂದು ದೇವ ಕೇಳಿದರು । ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ವೆಂದು ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದರು ।
ದೇವ ಪೋಥಿಯ ತರಲು ಹೋದರು । ಅಷ್ಟರಲಿ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು ॥ 165

ದೇವ ಅವರು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು । ಸ್ವಪ್ನದ ಸಂಗತಿಯ ನೆನೆಸಿ ಕೊಂಡು ।
ಅವರ ಮನಸಿಗೆ ಏನೆನಸಿರಬಹುದೆಂದು । ನೀವೇ ಊಹಿಸಿರಿ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ॥ 166

ದಾರಿ ಕಾಯ್ದು ವರ್ಷವೊಂದು । ಮಗು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದೆಯೇ ಓದು ।
ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ ನಿತ್ಯ ಪೋಥಿಯ ಪಾಠವೆಂದು । ಎಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂತೆ ಆ ತಂದೆಗೆ ಬಾಬಾ ॥ 167

ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಶಿಸ್ತು ಪಾಲಿಸುವನೇನು । ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಪಾಠವ ನಿತ್ಯ ತೀಡುವನೇನು ।
ಯಾವ ಕಾರಣಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುವನು । ಸತತವಾಗಿದನು ನೋಡುವವರಾರು ॥ 168

ಹೇಗೆ ವಾಚಕನು ಇರಬೇಕು ದಕ್ಷ । ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷ ।
ಸಾಯಿ ಮಾತೆಯಲ್ಲದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ । ಯಾರಿದನು ಹೇಳಿಕೊಡುವರು ॥ 169

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಲೀಲೆ ಹೀಗೆ । ಸ್ವಾನಂದದ ಸಂಭ್ರಮ ಹೀಗೆ ।
ಭಕ್ತರಿದ ಭೋಗಿಸಿಹರನಂತ ವೇಳೆಗೆ । ನಾನದನು ಕಂಡಿರುವೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ॥ 170

ಇನ್ನು ತಾವು ಶ್ರೋತ್ರೃ ಜನ । ಆಗುವಾ ಗುರುಚರಣ ಕಮಲದಲಿ ಲೀನ ।
ಕೇಳುವಾ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯ ನೂತನ । ಮುಂದೆ ಯಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ॥ 171

ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಸಮರ್ಥರ ಚರಣ । ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಮಾಡುವೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನ ।
ಅದರಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಭವದುಃಖ ವಿಮೋಚನ । ಭಾವಾರ್ಥದಿ ಶರಣ ಹೇಮಾಡ ॥ 172

ಸಾಯಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಅವನ ಸ್ವಾರ್ಥ । ಸಾಯಿಯೇ ನಿರತಿಶಯ ಸುಖ ಪರಮಾರ್ಥ ।
ಸಾಯಿಯೇ ಮಾಡುವನವನ ಕೃತಾರ್ಥ । ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಇದು ಭಾವಾರ್ಥ ಅವನದು ॥173

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಸಾಯಿ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹದಾನಂ ನಾಮ
ಏಕಚತ್ವಾರಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥